

РЕШЕНИЕ

№ 19112

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3694** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение № 602 от 20.02.2026 г., постановено по НАХД № 8360/2025 г., Софийският районен съд е потвърдил НП № 007210/23.04.2025 г., издадено от Председателя на Комисията за защита на потребителите, с което за нарушение на чл.68д, ал.1, пр.1 във вр.с чл.68г, ал.4 от Закона за защита на потребителите, на "Кредирект" ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.210а и чл.233, ал.2 от същия закон. Със съдебното решение "Кредирект" ЕООД е осъдено да заплати на КЗП юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 евро.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника си юк.Б., обжалва същото. В жалбата излага аргументи за неправилност на постановеното съдебно решение и за незаконосъобразност на обжалваното пред СРС наказателно постановление. Оспорва извода на Съда за действително извършено от дружеството нарушение, като изтъква и неправилна квалификация на същото, както и липса на доказателства за действителния размер на годишен процент на разходите. Намира, че неправилно не е приложен чл.28 ЗАНН. Претендира отмяна на съдебния акт от настоящия съд, както и отмяна на обжалваното НП, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител и не взема становище.

Ответникът по касационната жалба – Председателят на КЗП, не изпраща представител и не взема становище по нея.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна, а съдебния акт на районния съд – за правилен.

Административен съд-София град провери законосъобразността и обосноваването на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

По Договор за потребителски кредит № 1176575/30.10.2024 г., сключен в [населено място], дружеството-касационен жалбоподател в качеството му на кредитор е предоставило на същата дата в заем на кредитополучателя сума в размер на 800 лв., срещу задължение на последния да върне в срок до 14.11.2024 г. сумата от 816.67 лв. В договора е включена и такса за експресно разглеждане на заявлението в размер на 133.33 лв., с което общата сума за плащане става 950 лв. В договора са посочени стойности на годишен лихвен процент /ГЛП/ - 50 % и годишен процент на разходите /ГПР/ - 65.17 %, като в него не била включена посочената допълнителна такса за експресно разглеждане на договора.

Софийският районен съд е установил, че в чл.18, ал.1 от договора е предвидено, че "Със сключването на настоящия договор кредитополучателят декларира, че при кандидатстването е изявил изрично, че желае да ползва допълнителна незадължителна услуга по експресно разглеждане на искането за кредит чрез поставяне на отметка в полето «Желая експресно разглеждане на кредита»". А в чл.18, ал.6 е записано, че "Кредитополучателят декларира, че е бил запознат с това, че услугата експресно разглеждане на искане за кредит е незадължителна и че би могъл да сключи договор за кредит без нея", а съгласно ал.7 "Кредитополучателят декларира, че избраната от него допълнителна незадължителна услуга по експресно разглеждане на искането за кредит му е била предоставена от кредитора добросъвестно и в срока съгласно чл.4, ал.1, т.1 от настоящия договор". Съгласно чл.4, ал.1, т.1, уреждащ характера на услугата по експресно разглеждане на заявлението, "Кредиторът се задължава да разгледа и да се произнесе по искането на кредитополучателя за сключване на договор за потребителски кредит в срок до два часа от момента на кандидатстването".

Горните обстоятелства са установени при извършена проверка на дружеството по документи и изпратени до същото покани от 07.11.2024 г. и от 18.11.2024 г., както и на място в централния офис на дружеството, за което е съставен констативен протокол № К-2766023/11.12.2024 г., с който протокол е изискана информация и още документи, които "Кредирект" ЕООД е отказало да представи.

С оглед на посоченото по-горе съдържание на договора за потребителски кредит, контролните органи на КЗП са приели, че в конкретния случай е налице несъответствие между посочения по договора ГПР и този, който реално се получава след прибавяне на таксата за експресно разглеждане в размер на 133,33 лв., и като не е посочило в договора за кредит действителния размер на ГПР, включващ всички разходи на потребителя, пряко свързани с кредитното правоотношение, "Кредирект" ЕООД е предоставило подвеждаща и невярна информация на потребителя и по този начин е приложило нелоялна търговска практика.

При така установеното гл.инспектор в КЗП е съставила срещу дружеството-касационен жалбоподател АУАН № 007210/05.02.2025 г., в който действията му са приети за нарушение, квалифицирано по чл.68д, ал.1, пр.1 във вр.с чл.68г, ал.4 ЗЗП. Посочено е, че нарушението е извършено на датата на сключване на договора – 30.10.2024 г. в [населено място], а е установено на 23.12.2024 г. с протокол на КЗП.

Въз основа на акта е издадено атакуваното пред СРС постановление, с което касационния жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл.210а ЗЗП. Наказващият орган е посочил, че в случая е приложена нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, пр.1 ЗЗП, поради подвеждаща и невярна информация за ГПР в договора за кредит,

и прилагането на тази търговска практика е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на указаната практика.

За да потвърди обжалваното постановление, Софийският районен съд е приел нарушението за безспорно доказано, като същото е немаловажно. До този извод Съдът е достигнал след анализа на понятието "заблуждаваща търговска практика" и относимите разпоредби на чл.11, ал.1, т.10 и чл.19, ал.1 от Закона за потребителския кредит.

Касационната жалба е процесуално допустима. По същество същата е неоснователна поради следните съображения:

От правилно установените факти Съдът е извел правилни и обосновани изводи. Районният съд е издирил приложимите към случая материалноправни норми и адекватно ги е приложил към казуса.

В производството по налагане на административната санкция не са допуснати процесуални нарушения, обуславящи отмяната на обжалваното НП.

Разпоредбата на чл.68в ЗЗП съдържа забрана за нелоялните търговски практики. Според чл.68г, ал.4 от закона такава е и заблуждаващата търговска практика. Нормата на чл.68д, ал.1 ЗЗП определя търговската практика като заблуждаваща "когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал.2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика".

Касационният съд споделя изводите на СРС, че имуществената отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана правилно. Очевидно същият не е изпълнил задължението, вменено му с разпоредбата на чл.68в ЗЗП. При осъществяване на търговската си дейност дружеството е допуснало вмененото му нарушение. Правилно СРС е приел, че с дадената на потребителя информация при сключването на договор за кредит, при изчисляването на посочения в договора ГПР от 65.17 % не е включена начислената допълнителна такса за експресно разглеждане на заявлението в размер на 133.33 лв. Не може да бъде споделено оплакването на касатора, че като предварително уговорена такса, тя не следва да бъде включвана в ГПР, защото не е разход по самия договор. Това е така, защото указаната такса е дължима в срока на самия договор и е включена в посочената обща сума за плащане. Като пряк разход, свързан с допълнителна услуга по кредита, таксата е следвало да бъде включена при изчислението на ГПР по договора. Невключването има за последица заблуда за потребител относно общите разходи по кредита и доколкото същият е финансово изгоден. Налице е заблуда за потребителя относно икономическите последици от сключването на договора, което е от значение за вземането на решение за сключването му, и то е възможно да бъде друго, ако потребителят би разполагал с вярната информация за ГПР.

Правилно случаят е приет за немаловажен от районния съд, доколкото засяга охрана на обществените отношения, свързани с прозрачността при осъществяване дейността на кредитните институции, и има пряко отражение върху имуществената сфера на засегнатите лица от нелоялната търговска практика.

Наказващият орган правилно е приложил материалния закон, като е подвел констатираното неизпълнение на задължение към държавата под нормата на чл.210а ЗЗП, където изрично е предвидена санкция за така констатираното нарушение.

При индивидуализиране на санкцията наказващият орган е съобразил разпоредбите на чл.27, ал.2,

предл. първо и последно от ЗАНН, приложими за отговорността на юридическите лица. Обжалваното наказателно постановление е законосъобразно. Като е достигнал до същия извод, Софийският районен съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № № 602 от 20.02.2026 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 8360/2025 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: